

Optima fractura Domini, decus, atque figura
 Deliciis plena paradisi, luxque serena,
 Fulgens fulgore nimio, perfecta decore,
 Forma vicisti superos, super astra fuisti

A Cunctis splendorem mirantibus atque decorem
 Effigies prima cecidisti lapsus ad ima :
 Te dejecisti, quia te super astra tulisti.
 Gratia fulgoris fuit intima causa doloris.

EULOGII AD ALVARUM EPISTOLÆ

Cum ejusdem rescriptis et argumentis AMBROSII MORALIS.

(Vide Patrologiæ tom. CXV, col. 819, 841, 842 et seq., inter sancti Eulogii Opera.)

VITA VEL PASSIO D. EULOGII.

(Vide ejusdem tomi col. 705.)

APPENDIX

AD ALVARI CORDUBENSIS OPERA.

OPUSCULA LEOVIGILDI ET CYPRIANI

CORDUBENSIIUM PRESBYTERORUM.

LEOVIGILDI LIBER DE HABITU CLERICORUM.

Eximiis atque almificis clericis, Christo Domino sub tuitione beati Cypriani pontificis, seu martyris deservientibus, Leuevigildus vester ubique sequipeda.

Cum in aliquibus clericis fatuitatem vestra reperiret serenitas, et ab Ismaelitis oppressionem per universam Hesperiam Christicolarum cerneret, desuit alacritas per quam discernere quivissent auctoritatem habitus clericorum. Quem aliqui tantum ad compositionem corporis eorum antiqui Patres putaverunt exercere, et necnon mystica in exemplo fidelium unamquamque speciem nostris obtutibus reserare; placuit clementiæ vestræ, cum supereminere Dei Ecclesiam in nostris partibus aspicere gentilium sæva crudelitas, et ne disputando nobiscum liquidius pro habitu hujus ordinis nostra aliquatenus lacerata fuisset simplicitas, me ordinare expositum significationes clericorum habitum, et exarare; et quidquid monitis Patrum de his officiis recolo, antequam plenius a nostris dilabamur sensibus recitare, ut qui ex nobis ad remanentes doctores imbecillitate corporis præpediente dirigere gressus nequiverit, aut quem aut inquisitio, vel census, vel vectigalis, quod omni lunari mense pro Christi nomine solvere cogimur retinuerit; saltem nocturno tempore inter ecclesiastica munia qui necessarium

duxerit legat, ne forsitan ignorando mysterium habitus sui, quispiam specimen impiorum induat, et habitudines infidelium, in quibus nulla est sapientia, imitetur. O quam pia excellentiæ vestræ fuit devotio, si imperato de talibus inneset apta locutio! quis mysterium habitus sacerdotum sine titubatione audebit proferre! aut mysticum expositionis ejus patefacere absque pavore! Melius mihi erat hoc opus a vobis audire caute, quam de eo hominibus sermonem proferre incaute. Et nisi certe recolerem veridica dicentia Domini mei monita: *Aperi os tuum, et ego adimplebo illud (Psal. lxxx, 11)*. Et: *Non vos estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri qui loquitur in vobis (Matth. x, 20)*: poplitem equidem minime a talia uncinarem. Sed de juyamine divino ob vestram intercessionem cum essem fissus, ad illicita mihi non audacter, sed obedienter salire, vel infletu articulum proclamando, et intentione mentis dicendo, hanc viam justificationum tuarum. Domine, fac ut intelligam (*Psal. cxviii, 27*). Hoc enim quod de quæsitis minoravit mea rusticitas; vestra charissima cudere non repedit sanctitas, compatiendo, cui non pigritiæ causa optata implere dimisit, sed adversante delicto segnitias menti adhæsit.

^a Antiquos.
^b Ad talia.

^c Illicita, id est, supra vires.